

[Ole Bjørn Kraft.]

en blaamalet elektrisk Pære. Hylsteret var stemplet: Det civile Luftværn 14. Juli 1938, og Pæren havde beroet i Luftværnet siden da. Den blev først godkendt Onsdag den 28., det vil sige en Time før Inspektøren indfandt sig i Luftværnet. Inspektøren henvendte sig straks til det Firma, Firmaet Havemann, som er Eneforhandler af disse Pærer. Han maatte selv meddele dem, at Pæren var godkendt, og Firmaet erklærede da, at de havde 400 Kolber liggende, som hurtigt kunde gøres færdige. Inspektøren rekvirerede disse til Hjørring Sygehus, men der blev svaret, at han ikke kunde faa en eneste, da de 400 skulde andre Steder hen. Han forsøgte saa at opdrive sort Papir til Vinduestilkøbning. Af Vinduer har Sygehuset 800 foruden Kælder- og Tagvinduer. Det viste sig umuligt at fremskaffe saadant. Ingen dansk Fabrik kunde overhovedet levere Varen. Angaaende Anskaffelse af Senge viste en Henvendelse til Sygehusets sædvanlige Leverandører, at der ikke kunde leveres Senge i de første 3 Uger. Angaaende Luftpumper til gassikre Kælderrum lod saadanne sig overhovedet ikke fremskaffe. . . " o. s. v., o. s. v.

Overlægen gennemgaar alle de Foranstaltninger, som Indenrigsministeren har nævnt i sit Cirkulære, og viser, hvordan det simpelt hen er umuligt at gennemføre de Paabud, som Lægerne og Sygehusene her har faaet, fordi der ikke i Tide er truffet Foranstaltninger dertil.

Jeg tror, at denne Skildring fra Overlæge Fenger sammen med alle de Kendsgerninger, jeg her har nævnt, er mere end tilstrækkeligt og overbevisende Materiale til at vise, at Ministerens Administration har været sløj og slap, at den har været fuld af Forsømmelser, og at den i en given Situation kunde have bragt Landets Befolkning i Farer og Vanskeligheder, som kunde have været undgaaet, hvis Ministeren havde kunnet handle og træffe sine Beslutninger i Tide.

Derfor vil jeg slutte med følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler, at Tinget misbilliger Indenrigsministerens Administration af Lov Nr. 161 af 11. Maj 1935 og Lov Nr. 180 af 29. April 1938, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget udtaler, at Tinget misbilliger Indenrigsministerens Administration af Lov Nr. 161 af 11. Maj 1935 og Lov Nr. 180 af 29. April 1938, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Idet jeg senere skal vende tilbage til enkelte af de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem, skal jeg i Øjeblikket kun sige, at jeg selvfølgelig ikke kan modtage denne Dagsorden.

Rasmus Hansen: Paa mit Partis Vegne takker jeg den højtærede Indenrigsminister for de Oplysninger, han har givet her i Dag. (Latter). Jeg synes, at baade disse Oplysninger og den Latter, der nu lød fra den konservative Side her i Salen, den konservative Pressekampagne i den senere Tid samt den konservative Ordførers Motivering af den Forespørgsel, vi nu har til Behandling, har givet et ganske godt Billede af Grunden til, at de Konservative har ønsket at fremkalde denne Debat.

Da vi sidste Gang havde Spørgsmaalet om den civile Luftbeskyttelse til Behandling her i dette høje Ting, nemlig i Foraaret, var det saaledes, som det allerede er fremgaaet under Forhandlingerne her i Dag, at baade Venstre og Det konservative Folkeparti var enige med mit Parti og med Det radikale Venstre i den Betragtning, at Spørgsmaalet om den civile Befolknings Beskyttelse skulde der ikke skabes Strid om.

Jeg anerkender ogsaa uden Forbehold de Bestræbelser, der udfoldedes fra konservativ Side under Forhandlingerne i Foraaret for at undgaa Strid om den civile Luftbeskyttelse. Jeg erindrer endvidere den energiske Maade, hvorpaa Det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, tilbageviste Forsøg paa at mistænkeliggøre Dansk Luftværnsforening og det forberedende Arbejde, den havde udført.

Bestræbelserne for at sikre Enighed om den civile Luftbeskyttelse havde to væsentlige Grunde. For det første den, at der i Spørgsmaalet om Civilbeskyttelsen overhovedet ikke er Principper, som gør Uenighed rimelig. For det andet den Grund, at det bliver meget vanskeligt at gennemføre Civilbeskyttelse paa tilfredsstillende Maade, hvis den bliver et Stridsspørgsmaal.

Efter Vedtagelsen af Loven om den civile Luftbeskyttelse er der forløbet en Sommer, hvor vi ikke alene har oplevet en meget farlig europæisk Krise, men hvor vi ogsaa er kommet et Valg betydeligt nærmere.